

Deset překvapení při adoraci

Eucharistie je podle katolického katechismu *zdrojem* a *vrcholem* celého křesťanského života. Najít si čas na adoraci nebývá vždy snadné. Pokud se nám to podaří, pak pravidelná adorace může mít překvapující důsledky.

Když jedli, vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával jim ho se slovy: „Vezměte. To je mé tělo.“ Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim: „To je má krev, (krev) nové smlouvy, která se prolévá za všechny.“ (Mk 14,22–24)

Praxe vnitřního růstu je v dnešní kultuře velmi podhodnocena; často je vnímána jen jako ztráta času nebo něco, co k nám přišlo od nemoderních předků. Obvykle se usuzuje, že cenu mají pouze věci vnější nebo hmatatelné. Hlavní rozdíl mezi těmito dvěma oblastmi (hmotná a duchovní) spočívá v tom, že pokrok ve vnější oblasti zůstává vždy vně nás. Přinese nám jisté pozitivní dojmy, ale vždy je spojen s nestálostí a pomíjivostí. Vnitřní pokrok naopak znamená, že se proměňujeme my sami. Čas, který věnujeme s otevřeným srdcem adoraci, vás může překvapit těmito deseti způsoby:

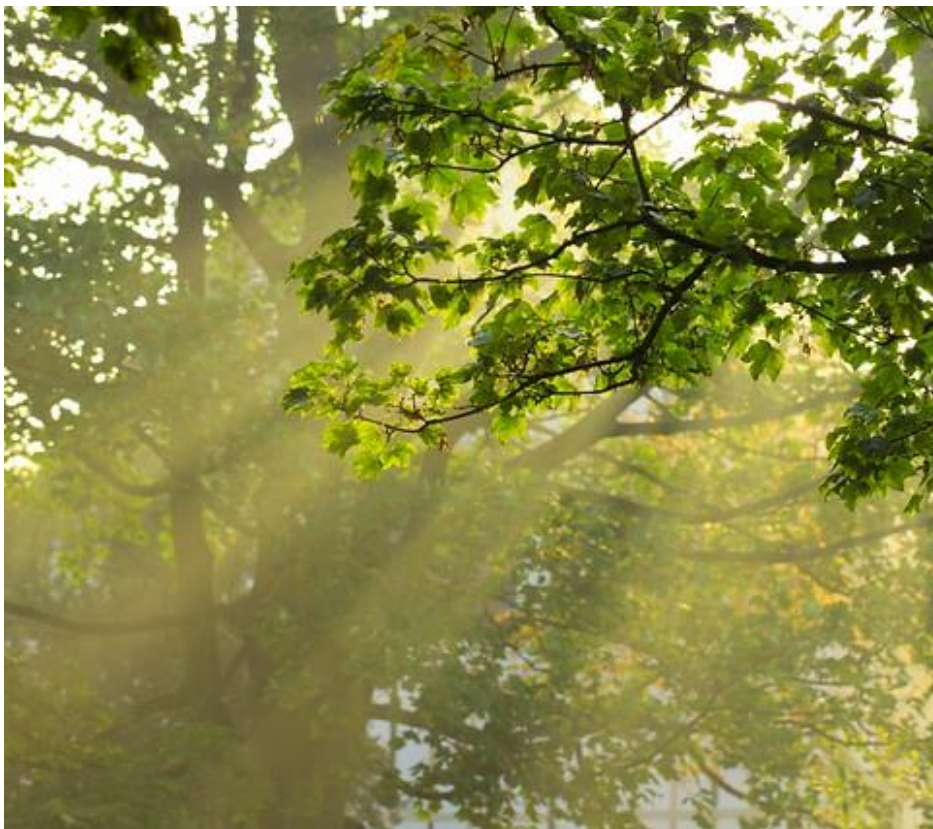
1. Rozvine se váš smysl pro úžas a údiv

Rino Peroni: Landscape

Atmosféře ticha v kapli nebo kostele, vůni kadidla a nádheře monstrance se nic nevyrovná a všechno dohromady nám to má pomoci pochopit podstatu adorace. Jsme skutečně před Ježíšem Kristem, jeho tělem, krví, duší a božstvím. Čím více se noříme do tohoto ticha před Nejsvětější Svátostí, tím více si uvědomujeme, že naší reakcí může být jedině údiv a úžas nad velikostí našeho Boha.

2. Zakusíte pokoj v ostatních oblastech svého života

[Pete Slater: Rays of light through tree branches](#)

„*Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám,*“ říká nám Ježíš (Jan 14,27). Vnější pokoj, který při adoraci zažíváme (ticho a klid), nás zasahuje mnohem hlouběji. Vede k vnitřnímu pokoji, který ovlivňuje všechny oblasti našeho života. Ne že by pak všechno v našem životě bylo dokonalé a bez utrpení, ale Kristův pokoj nám dá jasné vědomí, že životní bouře nás nezničí.

3. Uvidíte dále

[Ronnie Macdonald: Meerkats](#)

Ježíš nám ukládá, abychom se milovali navzájem tak, jak „*on miloval nás*“ (Jan 13,34). Když trávíme čas při adoraci, spojujeme se s celým světem – vždyť jsme přece před Stvořitelem všech věcí! Když delší čas chválíme a uctíváme Boha, pak můžeme vidět i za hranice našich vlastních zájmů a zahlédnout potřeby druhých a také světa, v němž žijeme.

4. Občas se budete nudit

Stuart Richards: Are We Nearly There Yet?

Přijdou období, kdy nám adorace vůbec nebude připadat úžasná. Budete rozptýlováni i hlasitějším dechem člověka vedle v lavici, vaše mysl se začne toulat. Možná jste kdysi na počátku při adoraci měli tak nádherné pocity! Pravidelná adorace se však koná v rytmu každodenního života a proto ztrácíme smysl pro její výjimečnost. Tím se však nesnižuje její hodnota; ani se nepopírá, čím adorace ve skutečnosti je. Naše víra je více než pocity a Bůh v nás působí stále. V tom je právě krása vtělení – Bůh se stal člověkem, vstoupil do všech našich stresů, strachů, problémů – ano, včetně nudy. Vězte, že i jediná hodina adorace, strávená neustálým navracením se k Pánu každých pár minut, když se naše mysl vzdaluje, je přesto tím nejlepším darem, který Bohu můžete dát – svůj čas a svou společnost.

5. Prožijete nové nadšení z adorace

Alexandre Normand: Excitement (July 2011)

Čím déle při adoraci objevujete, že Bůh je Bohem, který vás miluje a touží s vámi být, tím více budete skutečně *chtít* jít na adoraci. Pokud vám někdy adorace připadala jako zadaný úkol, můžete se nyní těšit, až na ní zase budete! Adorace je návyková ne díky tomu, co při ní můžeme získat pro sebe, ale protože jsme k adoraci byli *stvořeni*. I při mši svaté říkáme, že je „*důstojné a spravedlivé*“, abychom Bohu vždycky a všude vzdávali díky! Adorace je vepsána do našich srdcí a „*naše srdce je nepokojné, dokud nespočine v Něm*“! (Díky, svatý Augustine!)

6. Do vašeho života vstoupí milost

Theophilos Papadopoulos: Blossoms

Je úžasné, jak prosté rozhodnutí k pravidelné, byť i krátké adoraci, promění celý náš život. Ten moment, kdy jste byli vědomě v Boží přítomnosti, v sobě můžete nést ještě dlouho poté, co jste odešli z kaple nebo kostela. Jeho milost nás provází v každém okamžiku, zejména ve chvílích pokušení. Když budeme věnovat více času adoraci, pak snadněji překonáme pokušení. Někdy to zažijeme velmi zřetelně.

7. Uvědomíte si, jakého štěstí se vám dostává

Craig Booth: York Minster

Jestliže máte k adoraci tak snadný přístup, že tam totiž dojedete autem anebo to dokonce máte ke kostelu kousek pěšky, pak poznáte, do jaké míry tuto možnost považujete za samozřejmost. Jsou lidé, kteří by velmi rádi strávili při adoraci čas s Ježíšem, ale nemohou se hnout z domova, jsou nemocní anebo zcela zaneprázdněni péčí o děti. Pak jsou na světě také ti, kteří pro Eucharistii riskují svůj život v místech, kde jsou pro svou víru pronásledováni. Když pomyslíte na ty, kteří chodí pěšky několik hodin nebo i dní, aby mohli být s Ježíšem ve svátosti, dojde vám, že máme veliký dar. Tím je už jen to, že se můžeme svobodně modlit, nebo že máme kněze, který nám uděluje svátosti.

8. Poznáte Boží smysl pro humor

Michael Podger: Laughing

Čím více jste schopní sedět a nechat Boha mluvit k *vám* (místo toho, abychom se snažili všechen svůj čas v tichu mluvit k Němu), objevíte, že Bůh má opravdu smysl pro humor. On má rád dobrý vtip a může se stát, že se společně s Ním budete chtít smát nahlas. Možná to zní překvapivě, ale cožpak nejlepší pozemští otcové neprojevují svou lásku také srdečným dobrým humorem?

9. Budete chtít častěji přistupovat ke svátosti smíření

Stròlic Furlàn - Davide Gabino: Jump!! - Summer Hits 2011

Může to znít strašidelně, ale ve skutečnosti to takové není. Svátost smíření nám dovoluje zažít mocný a nekonečný oceán Božího milosrdenství. Jeho milosrdenství pohlcuje všechny naše hříchy a obdarovává nás skutečnou svobodou, svobodou beze strachu, abychom dokázali skočit do jeho lásky a dobroty, přijmout Boží dokonalé plány pro náš život. Přistupovat ke svátosti smíření vždy znovu a znovu posiluje vědomí skutečnosti, že se vrháme do náruče otce, který nás velmi miluje a kterého „*nikdy neunaví nám odpouštět*“ (papež František).

10. Zamilujete se

François Philipp: Romantic Sunset, West Lake 西湖, Hangzhou 杭州

A tomuto se neubráníte! Když strávíte více času s otevřeným srdcem při adoraci a jednoduše dovolíte Kristu, aby vás miloval, pak se zamilujete i vy. Tato láska je vaší podstatou a dovolí vám být skutečně sami sebou. „*Já jsem přišel, aby měly život a aby ho měly v hojnosti.*“ (Jan 10,10).

Autorka: [Ruth Baker](#), s laskavým svolením převzato z webu [CatholicLink](#), pracovní překlad -ta-

Původní článek: [Ruth Baker: 10 Surprising Things That Happen When You Go To Adoration More Often](#)